

O NOTRANJEM POLOŽAJU V ANGLIJI

KONSERVATIVCI IZGUBLJAJO

Zatrjuje se, da je bil dr. Goebbels, zasvojeni nacistični genij propagande, tisti, ki naj bi zasidral svojo propagando na načelo: »Čim večja je laž, tem večje je upanje, da ji bodo verjeli.« Nočem podkati, da bi si osrednji odbor konservativne stranke vzel za vzor dr. Goebbelsa; zdi se pa vendarle, da se njegova propagandna kampanja v korist vladne opira na nekaj zelo sličnega Goebbelsovi tehniki. In kar zadeva to metodo »ravnjanja«, so konservativni voditelji mogli računati seveda na navdušeno podporo »forjevskih« častnikov. Ne mnogo po oblikovanju Mac Millanova vlade so razširili govorico, da bo on dosegel izreden uspeh in da bo izvel konservativno stranko iz »bupne zadrege, v katero jo je pahnila najprej suška kriza in nato pozneje ostavka lorda Salisburyja, voditelja konservativcev v lordski zbornici. To bajko so ponavljali tako pogosto in s tako enoličnostjo, da je težko ne biti prepričan, da se to ni zgodilo po namernem dogovoru med konservativnimi častniki.

Omenili smo govorico, da bo Mac Millan šel od enega do drugega parlamentarnega triumfa, da bo razpoloženje njegovih pristavev doseglo stratosferno visino in da se v konservativnih krogih širi nov val veselosti in optimizma. In zanimivo je pri tem ugotoviti, da so bili prvi, ki jih je ta vrsta propagande prevzela, prav politični ljudje, ki bi lahko imeli častnike in ki so pripravljali podlago vplivu najbolj revolucerskih naslovov. Člani parlamenta, ki so prejeli več poslušalcev kot njegov predsednik, čitajo naslednji dan v »Evening« o njegovem »sajnajnem govoru«.

Kljub temu, da niso tako navdušeni, da bi jih mogli povsem prevarati, se v javnem mnenju ustvarja za vladno ugodno vzdušje. Na srečo pa pretežna večina prebivalstva uporablja »neko drugo mero: odnevi govorov jo došeče le od daleč; parlamentarna kvadrirana ostane zasebna scena, ki jo poznajo samo tisti, ki se je udeležijo. V Angliji obstaja danes neka posebna oblika skizofrenije. Po tej plati imamo to legendo o vladnih uspehih, medtem ko po drugi plati rezultati delnih volitev izdajajo, da se neopredeljena vlada močno stopnjuje. Ni moč več opravičevati rezultate delnih volitev s tem ali onim posebnim položajem v raznih krajih. Splošno usmerjenost je preveč stalna in vztrajajoča. Volivna okrožja, ki so jih nekdo smatrali za gotove konservativne baze, so postala že povsem obratna. In iz tega izhaja povsem nujen zaključek, da bi se splošne volitve sedaj, če bi jih razpisali, spremenile v močno laburistično zmago. V nasprotju z lažmi, ki jih širi konservativni tisk, ljudje sodojo po stvarnih dejstvih svojega vsakodnevnega življenja. Živiljski stroški so se zelo zvišali, proračuni so šli v korist bogatejših; najemnine se prav tako višajo in lastniki izgubljajo občutek gotovosti, ki so ga imeli toliko let. Vladna politika vodikove bombe utrjuje strah, ki je posledica sušne krize in širi se prepričanje, da konservativci ohranjajo isti mentalitet in da so pod vplivom zastarelih predvojnih idej.

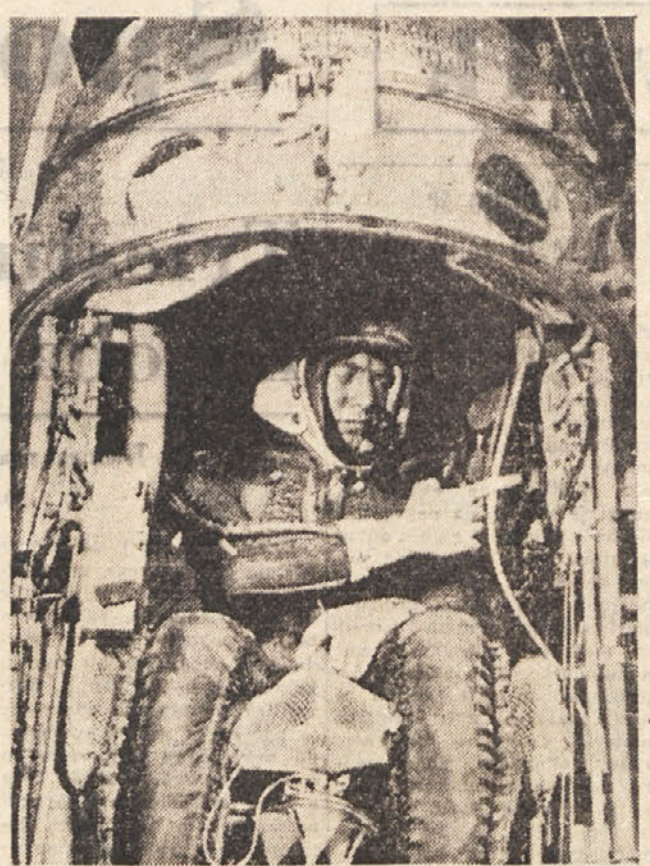
Po drugi plati pa si laburistična stranka ustvarja trden in pozitiven položaj. Izšlo je pet publikacij, ki delujejo stalne strahove o bodočnosti kolonij, o odnošajih med posameznikom in državo na načelu enakosti, obširen in do

podrobnosti izdelan načrt za pokojnine, kakor tudi vrsto drugih predlogov, ki kažejo, kakšno vlogo naj bi Anglija vrsila glede zaostalih področij sveta, medtem ko neka druga brošura vsebuje pogumne predloge za ljudska stanovanja. V kratkem bo sledilo poročilo o rezultatih nacionaliziranih industrij in neka druga o bodočnosti javne imovine.

Te publikacije bo to prav gotovo povzročile diskusije tako v laburistični stranki sami, kakor tudi izven nje, diskusije, ki jih bodo skušali prikazati kot dokaz nemočnosti v stranki sami. Toda levčarska stranka je nujno izpostavljena tovrstnim rizikom: njena naloga je, da vrsi pionsko vlogo, da razširja nove ideje, in ko tako dela, je prisiljena motiti močno za koreninjena prepričanja in konvencionalna zadržanja. Tajna moč konservativnosti je v tem, da ni nikoli izpostavljena taki nevarnosti. Leto more izkoristiti vztrajnost in nervoznost mnogih, od katerih se je zahtevalo, da bi sprejeli velike socialne avanture in nove izkušnje. Treba je hkrati pripomniti, da laburistično gibanje ne obstaja v peščici mogočnih ljudi, ki bi mogli urediti svoje notranje nespornosti v svojih domovih na podeželju, ob koncu tedna. Laburistična stranka je obsejna organizacija, ki zajema nad deset milijonov ljudi in mora diskutirati javno o svojih načrtih, tam, kjer je dovolj opazna, tam, kjer jo opazijo postojane tudi njihovi argumenti javni. V tem smislu laburizem ni le politična stranka, ki objavlja svoje programe.

Vse to pomeni, da je socialna in politična pobuda ponovno prešla na laburistično stranko. Prvič po letu 1950 so konservativci na tem, da jih politično je v opozicijo. Ta proces nas na daleč spominja na nekatera smešna propagandistična stališča, ki so Mac Millanova posebnost. Njegovi svetovalec in osrednjen konservativnem odhodu so mu svetlovali, da se začne prikriti, da ta zadržanja ne morejo vzdržati neumljenega kritičnega preizkusa volitev. Zato krepko razvija jadra vse brez moči za mnogo pred širšim javnim, in konservativni govorniki ne vedo, kaj bi delali in kakšen odgovor bi dali na naraščajoči pritisk laburistične stranke.

Sprito takega položaja, kakšne strategije se more poslužiti konservativna stranka? Glede tega argumenta so v

Tako je bil opremljen v kabini Joe Kittinger, ko se je dvignil na visino nad 29.000 m.

NOVO SREDSTVO ZA POSPEŠEVANJE RASTI

GIBREL DELA ČUDEŽE

Japonski fiziolog Kurosana je na Formozi prvi opazil, da glivica gibberella fujiuroi povzroča nenavadno bujno rast riža

Najbolj raziskana skupina sredstev za pospeševanje rastlinske rasti so avksini. Njihov praktični pomen je še večji zato, ker se proizvajajo sintetično. Avksini so postali izredno koristni pri kulturi rastlin in služijo v najrazličnejše namene od razmnoževanja s potaknjenci do uničevanja plevela. Znano je že do brh trideset let, da avksini pospešujejo rastlinsko rast. Sedaj pa so odkrili, da imajo nekatere druge snovi enak vpliv in s tem odpirajo nov horizont v rastlinski fiziologiji in poljedelstvu. Ena takšnih snovi so čintili iz mlečnega kosočnega oreha, ki ga je našel japonski fiziolog Kurosana velikansko rast riževih sadik, ki si je najprej ni vedel razložiti. Po skrbnem proučevanju je ugotovil, da jo povzroča glivica Gibberella fujiuroi. Sele po dvanajstletnih poskusih se je pred drugo svetovno vojno znanstvenikom posrečilo v Tokiju izolirati prvo Gibberellin A imenovano snov. Danes izdelujejo iz kulture te glivice gibberelinsko kislino, ki povzroča v 1:1.000.000 raztopini v vodi velikansko rast najrazličnejših rastlin, kakor so riž, žito, kumare, tobak, fižol, grah, koruza, glavna solata, zelena itd. Listnato dreve tudi silno poveča svojo rast, pri limonah in oranžah se poveča višina debela šestkrat. Izredna rast se pojavlja prav tako pri drugih listavcih, v manjši meri pa pri iglavcih.

V Ameriki in v Veliki Britaniji so se pričeli zanimati za glivico Gibberella fujiuroi in njene proizvode šele po letu 1950. Prvi so pričeli s to vrsto poskusov dr. J. E. Mitchell in njegovi sodelavci leta 1950, nato dr. F. H. Stodola in njegovi sodelavci v oddelku za poljedelstvo v raziskovalnem laboratoriju, Peoria, Illinois, ZDA. Tam so po izkušnjah pridobljenih v proizvodnji antibiotikov prvi pridobili iz 600 litrov kulture v tekočini 12 gramov gibberelinske kisline v obliki kristalov. To je bila zadostna količina za preskbo institutov, ki so nadaljevali s poskusi. Sedaj se vrši proizvodnja gibberelinske kisline v velikih količinah industrijsko, kakor proizvodnja penicilina, aureomicina in streptomocina. Po letu 1950 se je pričela prava tekma na industrijskem sektorju v raziskovanju med britanskim podjetjem Imperial Chemical Industries (raziskovalec Brian) in ameriškim podjetjem Merck & Co., Inc. Zadnje je zmagalo s svojim sredstvom za pospeševanje rasti, imenovanim »Gibrel«. Da je Merck zmagal ni zgolj slučaj; kot proizvodnik antibiotikov razpolaga z velikimi izkušnjami v proizvodnji sličnih kultur. Glavni problem kulture glivice Gibberella fujiuroi je namreč čim večja proizvodnja v komercialno uporabnem merilu. Pričakujemo pa lahko, da se bodo v kratkem pojavili na tržišču Gibrelu slični proizvodi.

Gibberelline so v zadnjih letih uporabljali pri škropljenju številnih rastlin. Skoro vse rastline, katere se škroplijo z raztopino Gibrela raste hitreje in sicer drevice do šestkrat hitreje, povrtnje pa v štirih tednih enkrat do trikrat hitreje. Žetevni dobi se povečajo do 50 odst., če se je škropljenje vršilo v času rasti.

Pri poskusih z 42 vrstami rastlin, med katerimi je bila trava, drevice, pesa, fižol, grah itd., samo tri vrste niso povečale višine stebela in sicer smreke, čebula in gladiola. Pritlikave vrste graha in žita se po škropljenju z gibberellini razvijejo v normalne rastline. To dejstvo daje sklepate, da normalno visoko žito proizvaja samo gibberellina ali gibberellinom slične snovi.

Gibrel je kalijeva sol gibberelinske kisline, ki je osnovna surovina. Belkast prah »Gibrel« je topljiv v vodi. Uporabljajo ga v neizmerno malih količinah v vodi za škropljenje. Rastline kakor kromonice, božje drevice, rastje višje, postanejo bolj lične in lepše. Zelena je v dveh tednih 50 odst. težja. Paradizniki in kumare postanejo bolj mesnati. Vse naše ideje o rastlinski rasti se bodo morale izpremeniti zaradi novih dognanj. Nekatere se bodo ohranile, druge bodo padle. Izredno zanimivi novi problemi se pojavljajo.

Kako se vrste rastlin in živali razlikujejo v svojih fizioloških funkcijah? Konkretni, smiselni odgovori se lahko pričakuje iz študijev o regulaciji rastlinskih rastl. Koliko višjih rastlin vsebuje snovi slične gibberellini? Zanimivo je, da so takšne snovi našli na raskstih tvorbah rastlin.

(Nadaljevanje na 4. strani)

Planine nam okrepijo telo in obogatijo dušo

Ne išči rekordov - Tudi previdnost je na mestu - Spoštuj hišni red v planinski koči

Sedaj pa so že vroči poletni dnevi tukaj. Pa šole nimamo več. Prosti. Ni treba skrbeti ne za domačo nalogo ne za lekcijo iz latinščine ne za geometrijsko risko. Ni! Svobodni kot ptice v gozdu. Od jutra do večera. No, kmalu se bomo razleteli na vse strani. Milček se je hvalil, da ima tam povabila k sebi na počitnice. »Ha, na planine bom hodil! Vsak dan. Bos videl, kako bom zagorel. In tudi po stenah bom plezal. Z bratrancom Vinkom sva se že vse zmenila kod in kako bova hodila. In Vinko je vaju hotel po gorah!« Tako je govoril Milček. Pre-

več se je bahal. Res je, da je poleti v planinah zelo lepo. Narava je prav v tem času najlepša. Takrat, ko v dolinah že vse odveveta, začena na planinah komaj poganjati. Poleti pa mora narava nekoliko pohiteti. In zaradi tega raste, cvete in zori, skoro vse hkrati. Zato je tam tako lepo. Pa daleč se vidi s hribov. Ni rečeno, da je ves užitek v planinah prav v tem, da se napravi toliko in toliko kilometrov na dan, da se preplezajo te in te stene. Da se iščejo rekordi, skratka! To sploh ni nikak užitek. To je divjanje. Kaj je lepšega, kot v miru in legodni lažiti po planinskih gozdovih, ko se nad glavo stikajo veje mogočnih bukev, da je spodaj tako prijetno hladno in senčno. Pa zagledaš verveč, ki veselo skaklja z veje na vejo, poslušaj ptice, opazuješ naravo, rastline, svet in uživaš razgled tja daleč po dolini. In zvečer si toliko utrujen, da se ti ležišče prav prileže.

Ali si že bil na planini, ko je tam živina. Priženejo jo po navadi proti koncu junija gor, ko ni več strahu pred mrazom in snegom, pa tudi ko je trava že lepša. Za naše pojme je življenje pastirjev morda preveč preprosto, toda ima svoje muke, a tudi težave. Tam je res tako, kot pravi narodna pesem: »Na planinci lušno bi ti, tam je dosti mleka piti.« Najlepše je, ko se spustiš in se v naravi znebiš praznega besedičenja ter postaneš resnično svoboden človek. Pastirjeva hrana je kraj enostavna. Vsak dan enako. Tudi ležišče je zanje preprosto in koča in posoda. Vse. Pa je kljub temu lepo in prijetno. Poskusite, pa boste videli!

Poleti niso planine tako nevarne kot pozimi, oziroma poskvaljajo ni treba plezati na smuči, ki tega ni vajen, zlasti pa ne, če ne gre s kom, ki ima v tem izkušnje. Stene so le za previdne in krepke ljudi. Vsem krepke.

Planike marsikoga mikajo. Očnice jim tudi ponekod prajo. Tiste planinske cvetke, umazano bele ali sive barve so to. Rastejo po skalah, najraje na takih mestih, ki so težko dostopna. Nevarno je za njimi leteti. Pa je tudi planika ena tistih planinskih rastlin, ki so po zakonu zaščitene in jih

je prepovedano trgati. Tudi enčian je zaščitena in rododendron, murka ter Cojzova zvočnica. Saj jih je res škoda trgati. Naj rastejo tam in naj večajo lepoto narave, lepoto planin!

Ni pametno hiteti, ko hodimo na goro. Preveč se nam utruje srce in tudi pljuča trpijo. Taž neizkušen izletnik, ki bi rad dosegel rekord, hiti na planino. Pri tem se poti, močno se poti. Zato je zejen. In piše. Kar naprej piše. Vsakih sto korakov se ustavi in piše. Pri vsakem studencu si napolni steklenico z vodo in piše. Na vrhu pa komaj pride. Vse je izcrpan. Ni pametno ni tako ravnati. V planinskih kočah pa lahko

dobimo prenočišče in tudi hrano. Imajo tudi štampilko z imenom koče in nadmorsko višino. Tudi razgledno lahko kupiš v koči. Kdor išče v planinski koči zavetja, se mora ravnati po določenem hišnem redu, da ne nadleguje ostalih planincev.

Da planinci ne zaidejo, so po vseh stezah markacije — rdeča znamenja, ki jih privedejo do planinske koče in na druge planine. Zato naj vsakdo, ki le more, preživi nekaj časa na planinah, pa bo videl, da se bo z mnogo večjim veseljem lotil prihodnjega solskega leta. Duh in telo bosta v planinah dobila novih sil.

POSKRBJIMO ŽE SEDAJ ZA DOBRO KRMO

Krava pri gobcu molze

Nasi kmetovalci se kljub svojem napredku v govedoreji še vedno dovolj ne zavedajo, kakšnega pomena je živina v kmetijski gospodarstvu in kaj vse spada v umno ali materialno zbiranje. Stevilo glav — ki pa se je na Trzaskem ozemlju v primeri z nekdanjim znižalo — ne pove dovolj, ker lahko gre za sosedem suhih ali debelih glav. Vprašanje pame je se nekam povojno rešeno: še je v splošnem slabo glede hlevov in zdravstvenih pogojev. Ta pomankljivost utira pot raznim boleznim, zlasti tuberkulozi. A vsekakor smo na najslabšem s krmo, ki je vendar predpogoj donosne živinoreje.

Vprašanje dobre krme se stavlja pri nas posebno in že staro poglavje, ki se bo vlekle vse dotlej, dokler se ga ne bomo lotili z večjim razumevanjem, resnostjo in doslednostjo, ali dokler ga ne bomo smatrali za ključ v napredno kmetovanje.

Danes ni več kot je bilo še v polpreteklosti, ko smo n. pr. uživali vseprek, le da smo napolnili železode. Vzdržali smo, zahvaljujoč se zdravi naravni mesarici hrane in življenju na zdravem zraku. Življenje se je spremenilo in že računamo, kaj vsebuje »a, kaj ona človeška hrana in že jo vrednotimo po

količini hranljivih snovi: po toščici, beljakovini, vitamini itd. ter izbiramo čim boljše hrano.

Ali menite, da je pri živalih, pa naj so katere koli, v tem kaj drugače? Ni in ne more bit. To pa pomeni: slaba hrana (krma) slaba živina, dobra krma lepa živina. Živina je naraven stroj. Stroj pa je treba mazati, sicer odpove. Mazilo pa je odgovarjajoča hrana, to je takina, kot jo nujno zahteva organizem za normalno delovanje: kot jo torej živina potrebuje za svoj razvoj in obstoj (da se vzdrži) in proizvodnjo.

Naša krma sestoji v glavnem iz sena. Živinorejci iz naprednih dežel krmino govedo malo drugače kot mi: seno, kšila krma, pesa, močna krmlila (n. pr. orehove tropine) sestavljajo krmino obroko. Nasu krma bi ne bila tako slaba, če bi imelo seno visjo krmlilno vrednost, ali če bi bilo bolj tečno. A naše seno je na splošno iz manj vrednih trav in celo iz plevelov. Ki jih živina odklanja na pasji in v jaslih, ker so škodljivi. Napredni gospodarji tega sena ne marajo. Res da ima malo v sebi. Hočejo reči, da ni hranljivo. Rečejo mu tudi, da je vampašta, ker napne trebuh med mršavimi kostmi!

Kvalitetno krmarjenje se ne more več zadovoljiti, kar nam nudi sama narava, v tem primeru senožet in tudi pašnik. Od siromaka nimamo kaj zahtevati. In sene senožeti (pašniki) so sami siromaki. Če pa nam dajo malo in slabo, pripišemo to sebi. Če nicesar ne damo, na moremo zahtevati več kot to, kar nam da narava. A tudi sedaj in prav semkaj bi morala poseči umna kmetovalčeva roka. To je »akna, ki ve, kako je treba senožeti (pašniku) steti. Kot smo že precej preizkusili svoje sposobnosti v vinogradništvu in poljedelstvu ter znamo ceniti krmlilno vrednost delci, tako smo na senožeti popolnoma pozabili. Le redki so razumeli, kaj pomeni urejena travna parcela, kaj pridelek tene krme, in ti redki gospodarji se ne kesajo žrtve, vloženih v to izboljšanje.

Takšni gospodarji bodo menda tudi letos zadovoljni s košnjo in bodo spravili v senike kakovostno krmo, zlasti krmo bodo travo pravočasno pokosili. Tako priporočamo tudi vsem drugim kmetovalcem. Merilo za pravočasno košnjo naj jim bo polno cvetenje večine trav. Če smo zanemarili vse ostalo, kar stopnjuje količino in kakovost sene, prizadevajmo si, da po možnosti izvršimo pravočasno vsaj to opravilo. Tako bomo precej prispevali k izboljšanju in s tem tudi ostalim kmetijskim dejavnostim. To je naša sedanja naloga. V bodoče pa moramo postaviti v svoj gospodarski načrt izboljšanje travnih parcel.

DUBROVNIK IN DRUBROVNIŠKE LETNE IGRE V FILMU

Film je v barvah in prikazuje dubrovniške pejsaže, spomenike, vmes, otvoročev igel, detalje iz različnih predstav in posamezne kraje, ter prizorišča festivala, vse do atrija v Knežjem dvorcu. Film sta v skupno posnela Avia film in sekacija za televizijo BBC. Na premieri v televiziji, je poročili časopisni film gledalci okrog 40 milijonov ljudi.

Cez teden dni bomo govorili o formatu fotografskega aparata, oziroma slike, in na podlagi teh dveh člankov ne bo začetnik težko odločil, če za tak aparat, ki bo njegovemu namenu najbolj ustreza.

ANTI-OSCARJI PODELJENI

Studenti ameriških univerz podelje vsako leto po Oscarjih tudi svoje posebne nagrade, ki se imenujejo Anti-Oscarji. Dobre jih filmi in izvajalci, ki so najslabši. Tako je bil letošaj za najslabši film proglašena film »Anastasia«. To je tembolj čudno, ker je Ingrid Bergman prav za vlogo v tem filmu prejela Oscarja. Za najslabšega igralca je bil izbran Gregory Peck, za svojo vlogo

— Ni vam treba hiteti, gospod komisar, časa imate na pretek...

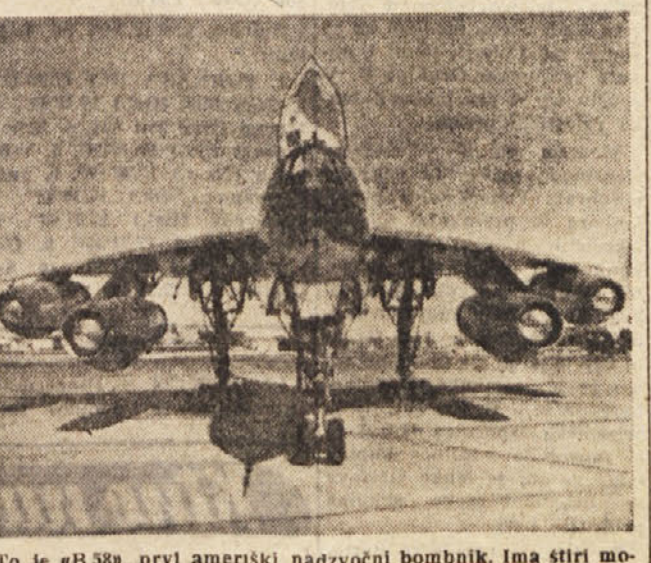
RUDOLF RAKUSA, SLOVENSKA STENOGRAFIJA

V založbi Državne založbe Slovenije je izšla tretja predelana izdaja Slovenske stenografije, ki jo je napisal Rudolf Rakusa, zaenkrat je izšel prvi del. Poslovno pismo — osnovni in nadaljevalni tečaj.

Izdaja prvega učbenika reformirane Slovenske stenografije je izšla leta 1948. Avtor je pri razlagi sistemske listne že takrat poudaril, da ta kratka ne bi bilo zaključeno delo na njeni dokončni obliki. Jasnno je, da so bila na daljina prizadevanja usmerjena na stvaritev celotne stenografije, ki bi jo po možnosti poslovnega pisma, ne da bi pri tem trpela kratkost in jasnost sistema. Doseganja praktična raba nove stenografije in razne tekme so dokazale, da je njena zmogljivost precejšnja.

Poenostavitve so v glavnem tele: poenostavitev vokalizacije in u, in u, črtanje znakov za senčilo in v z zmanjšano številno znamenja, premestitev starih okrajšav in nadaljevalnega tečaja v debato pismo.

Stenogram s širokim črtancem je delo Juliete Kržica iz Ljubljane, stenogram z ozkim črtancem pa Alojza Duha iz Maribora. Treba je reči, da je delo pisano precej jasno. Knjiga je izšla samo v broširani izdaji.

To je »B 38«, prvi ameriški nadzvočni bombnik. Ima štiri motorje na reakcijski pogon tipa »V 790«, dolg je 29 m, čez krila pa ima 17 m.

NADALJUJE SE RAZPRAVA O »ZAKLADU IZ DONGA«

Križajo se izjave in zanikanja

»Tukaj je prav obratno, kot je bilo v Benetkah; kjer so se pričele obrambe milovalce, a so bili strogi s pričami obtožbe«, je dejal odv. Degli Occhi

Na večerajšnji razpravi pred potnim sodiščem v Padovi so najprej zaslišali Natala Negria, ki je obtožen, da je skupno z ing. Pasquilliem (ki se sedaj nahaja v Varjavu) umoril Annamarijo Bianchi, kar naj bi oba storila po nalogu Gorrerija. Obtožba proti obeh temelji na tem, kar naj bi »Nerijev sestra Alice Canali zaupal Dante Cerrutti, bivši administrator federacije KPI v Comu. Po izjavah Alice Canali, ki jih je ponovila tudi na razpravi, preteko sredo, naj bi Cerrutti slisal, ko je Gorreri ukazal zgoraj omenjeno, naj ugrabi Annamarijo Bianchi in naj jo likvidira, hkrati pa naj bi bil prisoten, ko sta se vrnila in ko jima je Gorreri dejal, da je treba izstrleži dve krogli, in sicer eno v zatilnik, drugo pa v trebuh, kajti le tako gre truplo na dno.

Obtoženec je najprej izjavil, da je Gorrerija spoznal šele v zaporu, ko so ga zapeli zaradi zasliševanja. Dejal je, da je bil opolnomočen, da je bil prejemal ukaz iz »el Nica« (Cassinelli) in »Mirka«

(Bernasconi), glede obtožbe pa je dejal, da je povsem nedolžen. Na vprašanje predsednika sodišča, če je poznal Bianchijske, tega ne zanika, a zavrne, da bi jo bil ubil. Pravi tudi, da je bila Bianchijska zaradi ustrele por. Joricka. Pravi, da ne ve kdo mu je ukazal odpeljati Bianchijsko iz Coma, le to ve, da ga je spremljala »Gina« (Nella Caleffi), in da jo je v Trezzu izročil »Francesco« (obtožencu Pietru Terziju), ki je bil vojni komisar področja, 40 ali 50 dni kasneje, da je čital v časopisu, da je bila ubita. Tako Cassinelli, kakor Bernasconi izkjučujeta, da bi bila dala podoben ukaz.

Ko so zaslišali Alice Canali, je leta potrdila, da je od Cerruttija izvedela, da sta Negri in »Nado« (ing. Ennio Pasquili) sodelovala pri umoru Bianchijske. Nato so zaslišali partizanko Gueppino Panzeri, »Chiechia«, kurirko 90. brigade, ki naj bi vedela razne podrobnosti v zvezi z izginotjem »Nerija« in »Gianna«, a leta je najodlojve zanikala, da bi ji bilo kar

koli znano s tem v zvezi. Po krajšem odmoru, ki ga je predsednik odredil zaradi pričkanja, ki je nastalo med odvetniki v zvezi z neko izjavo med zaslišanjem Giuseppe Panzeri in Mentastija, so zaslišali senatorja Lorenza Spallina v zvezi z izginotjem »zaklada iz Donga«. Senator Spallino je bil predstavnik DC v commonskem CLN. Izjavlja, da ne more precizirati višine vrednosti, spominja pa se, da se je na sedežu CLN diskutiralo o tem in da je neki partizan, po imenu Venini (ki ga bodo zaslišali), dejal, da so vrednosti depozirali v bankah v Gravedoni, Domusu in Dongu.

Zadnja priča na dopoldanski razpravi je bil Oreste Gemelli, ki je pojasnil, da nekatere okoliščine v zvezi z usodo 33 milijonov lir, ki jih je bil dvajsetletni, ki sta jih dva ribiča našla 27. aprila na kraju, kjer se Megao izliva v Cosko jezero. Že prej niso preiskavali, je sicer ugotovila, da so te vrednosti bile delan-

(Nadaljevanje na 4. strani)

